

LAURA MIRCEA
VOCI DIN VĂZDUH

Pe coperta I:
Reproducere după o lucrare de
DOROTHEA HÎRJOI

© EDITURA ANTHROPOS, 2008
All rights reserved
Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin
Editurii Anthropos

Reproducerea parțială sau integrală a textului,
pe orice fel de suport tehnic,
fără acordul editorului,
se pedepsește conform legii.
ISBN 978-973-7985- 66-8

LAURA MIRCEA

VOCI DIN VĂZDUH

POEME

ANTHROPOS

În lanul nopții
colindă lebede

vântul îmi pătrunde trupul
nins

razele de lună
se joacă
în părul meu.

Florile creșteau
pe cărări neumblate

aveau o altă mireasmă

te știam din copilărie,
privirea ta deasupra
pinilor albi.

Soarele îmi strălucește pe umeri

mă ascund printre
firele de iarbă

un fluture privește
uimit
pasul meu deasupra
picăturilor de rouă.

Sărutul tău învăluie
lumea

te naști mereu în mine
susur al ploii.

Mă îmbraci în aurul
zilelor de toamnă

pe frunte porți azurul
și cântecul păsărilor

adu-mi blândețea !

Eu să fiu
Vidul,

tu să mă umpli

mă săruți,
Universul se iubește pe sine

sunt o coastă ruptă
din trupul mării.

Mă porți pe aripi
mireasmă verde

în azurul umed

doar casele de piatră peste care trec
umbra mea și vulturii.

Foșnetul lui
era marea din ochii ei aurii

ea-l regăsea mereu în zări
împreună cu soarele.

Înserarea ne îmbrățișează
trupul de rouă

din buzele tale curge un izvor
flăcările lui mă răcoresc.

M-au acoperit
crinii

erai o stea ce-mi
exploda în pântec

gingașă, pasărea își făcea cuib
în frunzișul tău.

Mă mângâi
cu gene de soare

deasupra mea ard focurile tale
cu brațele-mi cuprinzi
tulpinile de nea

în zbor,
mă fulgeri.

Eu sunt
bătaia inimii tale

și lacrima în care se oglindește
cerul întreg,

lumina din care ți se ivesc aripile

Ești curcubeul ce-mi străbate
trupul ars.

Frunzele tale-mi desenează
conturul în soare

rătăcesc, nu sunt în vis

ci deasupra grădinii de vișini

fiecare clipă e o floare
al cărei parfum e
o altă grădină
dintr-un alt anotimp.

Ea se privea prin
ochii lui, orbi de lumină

din coapsele ei
răsări soarele

pieptul îi tremura în cerul violet
sub mângâierea vântului.

Sângele meu
este un trandafir de foc

ramura ta înflorită
atinge văzduhul

lumina cântă ascunsă-n ierburi.

În mine grâul s-a copt
pădurea cântă

străbat tunelul
tu mă aștepti
înger al nopților senine.

Nimeni nu coboară
    în adâncul somnului

mâinile tale au culoarea
    aripilor de fluture

mă întâmpini diminețile
    când soarele-mi acoperă

pașii.

Îmi dăruiești
parfumul ploii,
freamătul nopții

pătrund în oglindă.

Trupul tău
pe care-l mângâiau coralii

foșnet netulburat
deasupra apelor.

Îmbrățișează-mă soare,
alungă-mă iarbă !

în vânt ard
roiuri de petale

din inima ceții
izvorăște văzduhul.

Paradisul
avea mii de ochi, crescuți
pe trupul ploii

sângele ei era polenul florilor
pe piept îi străluceau
două picături de rouă.

Îmbrățișezi
una câte una culorile ce ascund
inima nopții

stele și se aștern pe trup.

Zări oglinda în care
razele se risipeau

nu-și arăta chipul
avea brațe de uliu

străbătea culmile soarelui
însoțit de miresme.

Ești fluviul ce-mi preschimbă
malurile-n cer

adu-mi răcoarea fulgerului !

În aurul spulberat,
chipul lunii,

zâmbetul tău

deasupra hăului.

Lebede se desprind
de verdele ierbii

plutesc un timp la marginea lumii

acoperă cu zăpada lor
întunericul.

El este mireasma pe care
cerul o revarsă asupra-i
mă scald
în izvoarele Tale
de aur.

Noapte adâncă,
    însetat de iubire
                    sufletul meu

fluturii ard în mirese.

Dincolo de nori,
eu și luna

din sălcii coboară
noaptea.

Mâinile tale caută
locul unde-mi răsar aripile.

Se trezesc
    îngerii pe malul fulgerat

sunt o cetate înmiresmată,
    tu, zidul ei.

În văile de rouă
picurau arborii nopții

abia șoptit, numele tău
avea mireasma grâului.

Paradisul e privirea mea,
atingere înflăcărată a nopții

în adâncul cerului,
umerii tăi de zăpadă.

M-am întristat
te-a umbrit un nor

soarele
curge printre nisipuri

pășești pe tâmpla macilor
la asfințit.

Fluturi albi
se stingeau în săruturi

mă atingeai cu degete de șoapte, cu
vuiet de lumină

sunt fântâna
soarelui.

Soarele călătorea
deasupra pașilor noștri

îți vedeam chipul tremurând
în verdele ierbii

îmi întindeai brațele,
doi fluturi aurii.

Adâncul în care
se cufundau

albatroșii, surâsul tău

printre scoici am regăsit
soarele.

Mă privești,
stea din abis

sunt focul rotund
spre care brazii plutesc.

Iubirea ta e un parfum
l-am simțit în ziua aceea
când mi-ai deschis poarta și eu

am rămas suspendată-n
lumină

o lume unde îngerii Țes
zborul neîncercat
vreodată

o lume unde tu ești
fiecare clipă.

Arzi, flacără verde,
deasupra inimii mele
mă îmbrățișezi cu tulpini tăcute
așteptând lumina.

Ochii tăi s-au închis
deasupra violetelor
din ceața albastră
se ivesc umerii soarelui.

Pe lac
două lebede vâslesc
se aud secundele
risipite-n lumini.

Pe fruntea algelor
a poposit vântul

ascult șoaptele câmpului

inima mea este o luntre ce
plutește de mii de ani
în preajma ta.

Frunzele desenau
cerul strălucitor

cu degete de nea
mângâiam zarea

ascult toamna, cântecul ei blând,
tăcerea ta.

Arzi, floare a nopții!

În miresmele tale celeste,
sufletul meu.

Grădina plutea
    în abisul rotund

îți întindeam brațele,
    tăceri dezmiernate

aștept ploaia să-mi
    întețească flăcările.

În vis
mă colorezi în mii de nuanțe

cobor în abis
să te întâlnesc.

Gingășia cu care-mi luminezi
mugurii, frunzele, ramurile înflorite
chipul Tău strălucește în oglinzile
noptii
însoțește-mă până la marginea verii!

Ard tufele de liliac,
tu mă ascunzi
    în grota tăcerii.

Ești în mine
liniște
în azur și în ființele ce traversează
curcubeul
ploaia și trandafirii albi se privesc
vrăjiți.

De mii de ani
respiră-n pieptul meu
Lumina.

Trupul meu e amintirea
                  unei zile de vară
                  când mergeai desculț deasupra
norilor

timpul curgea în miresme și
                  stropi de lumină.

Frumos, ca un înger
arcuit peste abis...

Respiri
    prin fiecare fir de iarbă, floare, cer

din lumină ți-ai țesut aripa cu care desenezi
    noaptea dincolo de timp.

Mă vei lua în brațe
voi fi un cer înstelat
te vei cufunda în lumină

eu sunt aici, acum

și nu mai am hotar
peste care să înflorească
somnia.

Sunt o pasăre tăcută
ce-ți pictează chipul în ape

mă îmbraci
în culorile mării

șoaptele noastre trezesc
mii de pescăruși
ascunși în ierburi.

Glasul lui e un izvor

ești văpaia ce arde liniștit

printre umbre.

Pentru Paul, plecând...

Cântecul macilor
deasupra nopții

tu plecai
spre soare-răsare

împreună cu vulturii

zâmbetul tău
în neaua ce se așterne
peste câmpuri.

Ești mai înalt decât cerul
printre frunzele ruginii
plutește îngerul tău
ne privești prin ochiul
de lumină
cum pășim pe spini,
pe
nuferi.

Te-ai ascuns în văzduh,
în grâul copt
alergăm după fluturi
cerul se rotește la marginea nopții
flăcările lui ne înfloresc
în trup
pe brațe îți purtăm cununa.

Doar zânele nopții
străbat lumina

ești atât de aproape de curcubeu,
atât de departe de muzica lumii

adormi în brațele ierbii,
luna îți spune povești.

Toată noaptea ai nins
deasupra ta se leagănă
punți de cristal

ne strigi cu vocea ierbii
mângâiată de soare

îți răspundem
de dincolo de văzduh.

Te-ai nuntit cu cerul,
cu iarba, cu măiestrele

ne preschimbi în stele călătoare,
sărut al focului din neguri.

Un cocor străbate
Soarele
cu aripi de mătase

poartă pe umeri
văzduhul

ne întâmpină la poarta ce desparte
pământul de cer.

Nu te putem vedea
doar nisipul îți desenează umbra

lebăda ne poartă pe aripi,
tu îi arăți drumul,
apoi orbești.

Ai băut
din fântâna tăcerii

ai aflat taine
pe care doar zeii le știu

măiastra îmbracă noaptea-n iubire.

Îngenunchezi deasupra mării
florile-ți ard
ne chemi printre cetini
să ascultăm cum
susură lumina.

Ești bucuria
    în care se scaldă cerul

dansăm în inima ta

cobori în noi, soare nesfârșit!

Ne-ai șoptit că
ești viu

te plimbi cu îngerii prin
lanul de grâu

azurul te pictează.

Sălciile se leagăna orbitoare
tu, un pește în corabia tăcerii,
aproape de fulgerele
scufundate
cu brațele zidite-n văzduh.

Vorbești cu stelele, cu norii
strălucești în pânza nevăzutului
îți surâdem din magnolii.

Dincolo de țărmul alb
liniștea în care zbori
peste ape,
peste durere,
peste timp.

Vânătorul caută
nori desculți

îi ascult bătăile inimii,
dansul firii.

Te aud
muzică albă
îmbraci visul meu
în nesfârșite tăceri

ești soarele ce se rostogolește
printre frunzele de ferigă

vântule
poposește pe
umărul meu de azur!

Țes o altă dimineață
din care se desprind
nuferii

munții se scaldă
în aerul de foc.

Un arbore hoinar
deasupra câmpului

rădăcinile lui
hrănesc stelele

cerul se preschimbă-n
sărut.

Tu
ocean de
Lumină

fără unde,
fără foșnet

flăcările-ți
acoperă pașii

abisul e
ultima mireasmă.

În lacul de aur
și-a scădat făptura

clipele bat
la poarta tăcerii

tu le auzi ecoul,
cântec orb.

Deasupra norilor

Seninul

urc printre firele de iarbă

spre lumină

foșnetul lor se stinge-n

văzduh.

Voi pleca departe
urmele soarelui se pierd

în pustiul locuit de cristale
doar pașii mei și

liniștea pleoapelor
ce se deschid.

Pe spate-mi crește
un curcubeu

ochiul tău îmi explodează-n
tâmpile

din mine se desprinde
un cristal și abisul.

Printre atâtea corăbii,
doar vântul ce le poartă spre
Soare-Răsare.

Dacă noaptea ne-ar vorbi
cu șoapte albastre

tu ai aluneca
în adâncul somnului
printre miile de focuri.

Poate că tu
ești oglinda în care

noaptea pășește
diafană
și vocea ei nu e
decât o stea.

Aștept cocorii luminoși

ești una din vocile
văzduhului

uită-mă o clipă.

Corbii se înalță
în aerul strălucitor

Trupul mi se înrouează
în lumina fulgerelor.

Ești un val ce crește-n înălțimi

iubesc arborii

umbra lor de nea o zăresc

plimbându-se pe țărmul mării.

Turnul cu ziduri de rouă

e casa vântului.

Cobor pe aripile unei păsări
în adâncul ploii
unde tu desenezi

soarele

cineva mă strigă,
un vis strălucitor
pe care l-am uitat

inima mea bate ritmul
fericirii.

Ești o floare a soarelui

în apusul pe care nu l-ai văzut,
nu l-ai auzit

cum se stinge...

CUPRINS

- *** (Ai să vezi timpul) / 5
- *** (În lanul nopții) / 6
- *** (Florile creșteau) / 7
- *** (Soarele îmi strălucește pe umeri) / 8
- *** (Sărutul tău învăluie) / 9
- *** (Mă îmbraci în aurul) / 10
- *** (Eu să fiu) / 11
- *** (Mă porți pe aripi) / 12
- *** (Foșnetul lui) / 13
- *** (Înserarea ne îmbrățișează) / 14
- *** (M-au acoperit) / 15
- *** (Mă mângâi) / 16
- *** (Eu sunt) / 17
- *** (Frunzele tale-mi desenează) / 18
- *** (Ea se privea prin) / 19
- *** (Sângele meu) / 20
- *** (În mine grâul s-a copt) / 21
- *** (Nimeni nu coboară) / 22
- *** (Îmi dăruiești) / 23
- *** (Trupul tău) / 24
- *** (Îmbrățișează-mă soare) / 25
- *** (Paradisul) / 26

- *** (Îmbrățișezi) / 27
- *** (Zări oglinda în care) / 28
- *** (Ești fluviul ce-mi preschimbă) / 29

- *** (În aurul spulberat) / 30
- *** (Lebede se desprind) / 31
- *** (El este mireasma pe care) / 32
- *** (Noapte adâncă) / 33
- *** (Dincolo de nori) / 34
- *** (Se trezesc) / 35
- *** (În văile de rouă) / 36
- *** (Paradisul e privirea mea) / 37
- *** (Te așteptam, rază) / 38
- *** (M-am întristat) / 39
- *** (Fluturi albi) / 40
- *** (Soarele călătorea) / 41
- *** (Adâncul în care) / 42
- *** (Mă privești) / 43
- *** (Iubirea ta e un parfum) / 44
- *** (Arzi, flacăra verde) / 45
- *** (Ochii tăi s-au închis) / 46
- *** (Pe lac) / 47
- *** (Pe fruntea algelor) / 48
- *** (Frunzele desenau) / 49
- *** (Arzi, floare a nopții!) / 50
- *** (Grădina plutea) / 51
- *** (În vis) / 52
- *** (Gingășia cu care-mi luminezi) / 53
- *** (Ard tufele de liliac) / 54
- *** (Ești în mine) / 55

- *** (De mii de ani) / 56
- *** (Trupul meu e amintirea) / 57
- *** (Frumos, ca un înger) / 58
- *** (Respiri) / 59
- *** (Câmpul) / 60
- *** (Mă vei lua în brațe) / 61
- *** (Sunt o pasăre tăcută) / 62

- *** (Glasul lui e un izvor) / 63
- *** (Pentru Paul, plecând...) / 64
- *** (Ești mai înalt decât cerul) / 65
- *** (Te-ai ascuns în văzduh) / 66
- *** (Doar zânele nopții) / 67
- *** (Toată noaptea ai nins) / 68
- *** (Te-ai nuntit cu cerul) / 69
- *** (Un cocor străbate) / 70
- *** (Nu te putem vedea) / 71
- *** (Ai băut) / 72
- *** (Îngenunchezi deasupra mării) / 73
- *** (Ești bucuria) / 74
- *** (Ne-ai șoptit) / 75
- *** (Sălciile se leagănă orbitoare) / 76
- *** (Vorbești cu stelele, cu norii) / 77
- *** (Dincolo de țărnul alb) / 78
- *** (Vânătorul caută) / 79
- *** (Te aud) / 80
- *** (Țes o altă dimineață) / 81
- *** (Un arbore hoinar) / 82
- *** (Tu) / 83
- *** (În lacul de aur) / 84

- *** (Deasupra norilor) / 85
- *** (Voi pleca departe) / 86
- *** (Pe spate-mi crește) / 87
- *** (Printre atâtea corăbii) / 88
- *** (Dacă noaptea ne-ar vorbi) / 89
- *** (Poate că tu) / 90
- *** (Aștept cocorii luminoși) / 91
- *** (Corbii se înalță) / 92
- *** (Ești un val ce crește-n înălțimi) / 93
- *** (Cobor pe aripile unei păsări) / 94
- *** (Ești o floare a soarelui) / 95

S.C. ARBEIT SRL
Dat la cules : 15. 05. 2008
Apărut : 2008
TIMIȘOARA
ROMÂNIA